



సుబ్రమణ్యం తలెత్తి తన ముఖం చూసేడు మళ్ళీ "మీకే ఏదో వకటి చెప్పాలి అన్నట్లు ఏం చేస్తాడు తన నెయ్యిగలిగిన దంతా యిదివరకే చేసేడు ఇంతకీ వాడికి బాగుపడే అదృష్టం లేనప్పుడు తన మాటలు ఎదుకు రచిస్తాయి? ఇప్పుడే కాదు గత ఆర్థ్యలయంచీ తన మాటలు చేదయిపోయేయి వాడికి తన కన్నీళ్ళే ఎక్కడ మాట్లాడవలసి వస్తందో అన్నట్లు ముఖాన్ని ప్రక్కకి కూడా తిప్పకుని తిన్నగా కారుని 'డ్రైవు' చేసుకు వెళ్లి పోయాన్నాడు తర్వాత ఈ తెలివితేటలు యితర విషయాల్లో కూడా వుంటే ఎంత బావులు

గోళ్లు కొరక్కంటూన్న సుబ్రమణ్యం వక్కత్తలాం అగి అన్నాడు "అసలు నే నొచ్చిన దగ్గర్నుంచి చూస్తున్నాగా బాబాయి అన్నయ్యని కుతరం చేసేస్తున్నాడు అన్నీ హితులంతా అసలు నా ఆన నూనం అన్నయ్యకి పిచ్చెక్కతోంటేమో కనీ కూడాను

టిన్నులోంచి సిగరెట్ వకటి తీసుకుని తిరిగి సోపాలో కూలబగాడు తన ఇది

మొదటిసారి కాదు సుబ్రమణ్యం తనవద్దకి రావడం గత నాలుగెలల్లోనూ అరుసా ర్నో చేస్తున్నాడు అరుసార్ల అరురకాల విష యాలు చెప్పేడు అన్నీ సత్యం ప్రవర్తనని గురించిన ఛర్యారులే

'మాడు బాబాయి ఇట్లా చేస్తే మన పరువు ప్రతిష్టలు ఏముంటాయి చెప్ప వుడియొడగిర ఎక్కాలతోటి, క్లాప్ బాయితోటి ఆప్తబంధువులా అన్నా యికి—విమిటా కబురు? ప్రాధ్యోనర్ల వాళ్ళూ ఏమనుకుంటారో అనయినా వుండ వాతనికి కాస్త వాళ్ళొచ్చివచ్చుడు మంచి చెడ్డూ మాట్లాడటం, ఛలోక్షలోడటం యిదేమీ లేదు ఏదో విరోధుల్ని చూసి నట్టు చిరాకు పడతాడు వాళ్ళని చూడగనే అన్నాయి గొప్ప రచయిత కవక సరి పోయిందిగాని లేకపోతే యాపాటికీ అవ తలకి పొమ్మనేవారు కాదు నువ్వైవా నెప్పుడూడు బాబాయి" అన్నాడు సుబ్రమణ్యం మళ్ళీ

అవును ప్రఖ్యాత రచయిత కవకశే సరిపోయింది వాడిని యింత వైకీ తేర దానికి అవస్థలు వడింది తన కవక యివన్నీ వివదానికి బాధగా వుంటుంది అసలు

వాడికి చీకా చింతా లేదు కోయిగా వున్నాడు

అసలే దేశంలా కలం వుచ్చుకొని ఎందరు బాగుపడ్డారో తెలిస్తే వాడిలా ప్రవ ర్తించి వుండడు

ఈ ప్రతికర్మి చదివేఅలవాటు ఎన్నడూ లేని తను, వాడికొసమే అన్నట్లు ఓ ప్రతి కని ఓవాడు తెరవటం గుర్తొస్తూంది తన కిప్పడు సత్యం పేరుతో ఓ గేయం కళ్ల పడింది చాలా మరుకుగాను, రసవంతం గానూ వుండది దానిలో బరువు, తీవ్రత, వేగనూ ఎంతో సజీవంగా కన్పిం చేయి ఎన్నడూ యీ 'సత్యం ది అనుకోలే తను తర్వాత ఆ ప్రతికా సంపాదకుడు మాటల సంధర్భంలో ఎవరో 'అఫీసు సుమాస్తా'ది అన్నాడు అతర్వాత తను సత్యం గేయాలకోసం ఆ ప్రతికని ప్రతి వారం వెదకసాగేడు కథలు కూడా సత్యం లిలంనుంచి వెలువడటం చూచేడు తను చాలా సునిశితమైన విమర్శలో కూడిన కథ లిచ్చి ప్రజల అజ్ఞానం సురించి ఆవే దనా వీడితి ప్రజల నిక్కష్టతీవితం, స్వాతంత్ర్య కాంక్ష, తోడి మానవులపైన విపరీత మైన సానుభూతి యిదీ అతని కథాసా

మగ్గి కొలది నెలల్లోనే సత్యం ఖ్యాతి ప్రజల్లో పాకిపోవడం చూచేడు తను ప్రాధ్యుసర్ సుబ్బన్న చౌదరి తో మాటల సంభర్షణలో 'సత్యాన్ని' గురించి అన్నాడు తనో నాడు "వాడిచేత ఏదైనా రాయించి సినిమాకి ప్రయోగించుకో రామా" అని కూడా అన్నాడు తను తన మాటమీద విలువున్న సుబ్బన్న చౌదరి 'సరే' అన్నాడు కాని సత్యం బో విధాన అంగీకరిస్తేనా తననో రకాల చెప్పాల్సి సాచ్చింది వాడికా నాడు

"స/ ఛ/ సినిమావ్యాజ్ఞికే నేనేం రాయ గలను" అని ప్రారంభించేడు సత్యం

"సినిమా కథంత తేలికవిషయం మరోటి లేదీ ప్రపంచంలో. ఏదో వకటి రాసెయ్యి"

"నే నేనూ రాయలేను"

"రాయలేకపోవడం మేంటి? ప్రయత్నం చెయ్యి ఏదో వకటి రాయ నీ పేరుంటే చాలు వాళ్లు కళ్ళ కద్దుకుని తీసుకుంటారు"

"నేను రాయను" అంటాడు "ఏంటి?"

"వారచన తెవరి క్కావాలిరా నీకు పిచ్చిగాని" అంటాడు

"నీ రచన తీసుకునేట్లు చేసే భారం నాని నువ్వు రాయ ముందు నువ్వు వాళ్ళి చెత్ర రాయ మరేం భయం లేదు వాళ్ళకి కావాల్సింది చెత్రే"

వాడేం అర్థం అయినట్లు లేదు వెరి నవ్వు వకటి నవ్వి, 'సరే, ప్రయత్నిస్తా' బావుండక పోతే నన్ను తిట్టద్దుకుమా' అన్నాడు

ఇన్నార్లు యీ ప్రపంచంలో ఏ డెట్లా బతికేడో తనకి అర్థం కాదు

మాంచి కథాకటి రాసేడు తను పోరగా పోరగా ఆ కథని తీసుకుని వాడ్ని పట్టు కుని సుబ్బన్న గార్ని అప్పజెప్పి వచ్చేడు తను సుబ్బన్న, డైరెక్టర్ గారితో బాటు సత్యాన్ని కూర్చో బెట్టి తన యిష్టం వచ్చి నట్లు కథని మార్చించుకొని చక్కగా సినిమా తీసి పాకేడు సత్యానికి నాలు గొందలు ముట్టచెప్పేరు కూడాను ముందు గానే

ఆ చిత్రం బోలేడు డబ్బు చేసుకుంటూండగానే సత్యాన్ని మరోడు తన్నుకు పోకుండా సుబ్బన్న గార్నిచ్చి మరో కథ కావాలండీ అన్నారు తనతో ఈసారి

డైలాగు కూడా 'సత్యం' పే అని అన్నా రాయన, అప్పజే తనకు కూడా ఆ కంపె నీలో భాగం తీసుకున్నాడు ఎందుకేనా మంచిదని

సత్యాన్ని కల్లు కొన్నాడు తను "ఇంకో కథ కావాలిట ఓ పదిరోజుల్లో రాసివ్వరా ఈసారి 'స్క్రిప్ట్' కూడా నీజే"

"నా కథని మార్చేసి తగలేసేరు మళ్ళీ యీ జన్మలో రాయను మీ పాడు సినిమా వాళ్ళకి" అన్నాడు వాడు

తనకి నవ్వొచ్చింది ఏ ప్రతికలో చూసినా ఆ చిత్రాన్ని, కథని పొగిజే న్నూంటే వీడిల్లా ననుకుతాడెమిటి? ఇవ్వు టికి ఆ చిత్రంమీద మూడు లక్షలు లాభం వొచ్చింది ఏం బాగుండక కాబోల్ను!

"ఉన్నదున్నట్టుగానే నీ కథ లూ కేయాలూ అచ్చేసేరు నాలుకేళ్లకాలం.. ఏం వొచ్చింది?" అన్నాడు తను

"మొదట్లో కనక కాస్త అక్కడక్కడ మార్చేరు ఈసారి ఎట్లా రాస్తే బావుంటుందో నీకే తెలిపాతుంది వాళ్ళేం మార్చ రుగా యిక" చెప్పేడు తను.

"నీ యిష్టం వచ్చినట్లు రాయి తీసే బాధ్యత వాళ్ళది కనీసం నాలుగు వేలన్నా ముడతాయి నీ దరిద్రం తీరుతుంది" బోధించేడు తను

"ఆలోచించుకో మరి" వదిలేసేడు తను విసుగెత్తి

తనకి కనబడటమే మానేసేడు వాడు తర్వాత వాళ్ళున్న ఏడ్విండ్లి యివేమిట్రా అని ఆఫీసు స్నేహితు లంతా తిలేగుట! ఎట్లానేలేసేం రాసేడు రెండో చిత్రానికి కూడా చిత్రం రిలీజు కాగానే అయిదు కాంట్రాక్టు లొచ్చి పడ్డాయి

మళ్ళీ మొదలు రథన!

అక్కడక్కడో హాస్యం పెట్టి తన కథ బిగువును చెడకొచ్చేడట

ఇంకోవో టెక్నెక్ డో డేని చేతో నాట్యం కాని నాట్యం చేయించి ser instonet రెచ్చకొట్టేరుట అమాయక ప్రజల్లో!

మరోవోట హీరో చేత మర్మంగా తను రాయని (బూతు) మాటల్ని అన్వించేరుట

ఇంకోసా రెప్పడో డైరెక్టరు గారు హీరోపాత్రని యిష్టం వచ్చినట్లు మళ్ళీ బల వంతంగా తనచేత మార్చించేరుట!

తన తాతలు దిగవచ్చేరు సత్యంచేత ఆ కాంట్రాక్టులు వచ్చించేసరికి అడ్డాన్ను గానే తను పదివేలు చేతులో వేయించేడు చిత్రాలు అయ్యేక మరో పదివేలు!

సినిమా ఫీల్డులో పడితే వాడు రాణిస్తా డని తనన్నడో గ్రహించేడు వాడి బుద్ధి మళ్ళీ అటు యిటు పోకుండా వుండేందుకని తను వాడ్ని ఆఫీసు ప్రవోక్టర్లలోంచి

మాన్వించేసేడు కూడాను చక్కటి ఒంగ భాలోకి వాళ్ళనుకాం మార్చించేరు! 'ఒద్దు మొర్రో' అంటూన్నా మళ్ళీ నాలుగు చిత్రాలకి కథ అడిమాండు తగలగానే ఆ డబ్బెట్టి చక్కటి 'ఒల్లు మోబెలు' కొన్వించేడి సత్యంచేత ఎట్లాగేనేం వాడిని కారులో ఎక్కించేడు తను తర్వాత మాత్రం ఓ అరలక్షన్నా వాడిచేత బ్యాంకోలో వేయించేడు తను తనేంచేస్తే మాత్రం మేమిటి వాడు ఆ చూదానినిం బెట్టుకోలేనప్పుడు?

సుబ్రమణ్యం లేచి నిలబడి "మరేం చేసేది లేదంటారా? ఏదో ఆలోచించి మీరే చెయ్యాలి ఇట్లాగే ఆవున్నది కాస్తా యిట్టే హరించుకుపోతుంది రోజూ ఓ అరడజను మంది స్నేహితులు సుమ్మగా అక్కడ భోజనాలు సాగిస్తే ఎన్నాళ్లు సాగుతుంది? ఆ వొచ్చే స్నేహితులైనా వొట్టి పనికిమాలిన రకం ఏ డైరెక్టర్లో పాధ్యుసర్లో అయినా ప్రయోజనం ప్రొ డనుకోవచ్చు"

"సరే, ప్రయత్నిస్తా నువ్వు వెర్రిరా"

సుబ్రమణ్యం వెర్రిపోయిన అరగంట క రకు తను సత్యం సంగతే ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు ఒక్క సుబ్రమణ్యమే కాదు, చాలామంది వింతవింతగా చెబుతున్నారు వాడ్ని గురిం చీమధ్య ఎవరెవరో తీసుకొచ్చి భోజనాలు పెట్టడమేకాదు అవ్వలోవున్నానన్న వాడి కల్ల యాభయి, వంద, బదుళ్లని యిచ్చి మరచిపోవడం, తెనుగుముఖం కన్పిస్తే వాడ్ని కాగిలించుకునేంత పని చేయడమే కాకుండా, వాడి కువ్యోగాలు యిప్పించే

(41-వ పేజీ చూడండి)

**రు 100 బహుమానం**  
(గవర్న మెంటు రిజిస్టర్లు)

తెల్ల వెంట్రుకలను అంత మొందించండి రంగులు పాడకండి మా ఆయుర్వేద సువా సన "సెంట్రల్ హాపిని ఆయిల్" 60 ఏళ్లు వాకా నల్లగా ఉంచును ఇది మీ దృష్టిని వృద్ధి పరచి తల నొప్పిని కుదుర్చుతుంది కొన్ని వెంట్రుకలు తెల్లబడితే రూ 2-8-0తో ఒక సీసా (మూడు ఒకసారి 6-8-0) కొనండి హెచ్చుగ తెల్లబడితే 8-8-0 (మూడు ఒక సారి 9-0-0) తలంతా తెల్లబడితే రూ 5 0 0 (మూడు ఒకసారి రూ 12) కొనండి ఇది అబద్ధమని ఋజువు చేసిన వారికి రూ 100 బహుమానం పూర్ణ విశ్వాసానికి అణన్నర న్నాంపు పంపి గ్యారంటీ తీసుకోవండి

**Bharat Kalyan Aushadhalaya**  
Post Bag No 6725, Calcutta (A P)

ప్రయత్నం చెయ్యడం, అడిగినవాడికల్లా కారునిచ్చి తను బస్సెక్కి స్టూడియోకి పోవటం యివన్నీ వాగు చేసే పనుల్లో కొన్ని మాత్రమే ఇంతే కాదు కళ, మాటలు రాసి ప్రాడ్యూసర్ చేతిలో పారేసి "మీ యిష్టం వచ్చినట్లు ఏద్యం డి, నన్ను మాత్రం యిక పిలవకండి" అనడం, ఊళ్ళోను, ప్రతికల్లోనూ అంతా తను కథ రాసిన చిత్రాన్ని పొగడుతూంటే, "అదా! అది వారి చేత మూర్ఖులు మెచ్చుకోవలసిందే" అనడం, "సినిమాలవాళ్ళకి బుర్రలు లే"వనడం, "ప్రజలూట్టి అమాయకులు సుమా!" అని కూడా అంటున్నాడుట ఎంత ఆలోచించినా యీ సత్యం సంగతి అర్థం కాదు తనకి ఏమైపోతున్నాడు సత్యం!

\* \* \*

చూడసాగేడు తను, వాడెక్కడైనా అగుపిస్తాడేమోనని ఈసారి ఏమైనాసరే వాణ్ణి కూర్చోబెట్టి వాల్ని విచారాలు తున్నంగా మాట్లాడ నిశ్చయించుకున్నాడు తను ఒకటి రెండుసార్లు తన కారుని దూరంనుంచి చూడగానే, ఛాంసున ప్రక్కకి దూకి ఏ బస్సులోకో 'ట్రాం' లోకో బారిపోయేవాడు ఒకసారి పిలుస్తూన్నాడు, కారులో స్నేహితుల్లో (చిరిగి పోయిన చొక్కాలూ వాళ్ళూ-వాళ్ళూ స్నేహితులు) కూర్చుని తిన్నగా వెళ్ళిపోయేడు ఆపకుండా

ఆఖరికి దొరికేడు సత్యం ఆ పేళ్ల ట్రెప్పిక్స్ లో ఎవరో స్నేహితులని వొదిలి కార్ కు బోతున్నాడు తిరిగి తన కారుని యింటికి తీసుకుపోవచ్చని తన డ్రైవర్ తో చెప్పి తన సత్యం కార్ కేడు సత్యం ఏవో ప్రాసించుకుంటున్నట్టే సుఖానంగా కూర్చున్నాడు కారు ముందు న్నూన్న రోడ్డుపై పేయాడూ

కారులోంచి వెనక్కి చూచేడు తను కారులోంచి దిగినవాళ్ళు ముగ్గురూ (వెసి డెన్స్ బుక్ షాప్ లోకి అదృశ్యమవుతున్నారు ముగిలిమొహాల్లో కవులు కాబోల్తు లాల్పలు వాళ్ళు ఖాళీగావుంది తన సిగరెట్ 'టిన్' సత్యంవైపు చూచేరు తను, తన ఖాళీ డబ్బాను వాడికి చూపుతూ సత్యం స్టీరింగ్ వైపు తిన్నగా చూస్తూనే, చెప్పేడు "నా టిన్ వాళ్ళకిచ్చేసేను ఆపైన ఎక్కడైనా కొందాం"

అనవసరం అని తెలిసికూడా అడిగేడు తను "ఎవరు వాళ్ళు"  
"రచయితలు"  
"చాలా బాగా రాస్తారేం?"

"ఆ వాకంటే చాలానాయం స్వతంత్ర భావాలు వెలిబుచ్చగలుగుతారు"

"చూడు సత్యం నీకు పరువు ప్రతిష్టలున్నాయి దౌర్భాగ్యులందరితోటి తిరుగుతూంటే నలుగురు ఏమవుతుంటారు?"

వాడు నవ్వేడు "అనుకోనీ" అన్నాడు "అనుకుంటారులే, అనుకోక మానతారేమిటి? ఇంచుమించు, డైరెక్టర్ గుడర్పనం, ప్రాడ్యూసర్ వెంకన్న మొదలైన వాళ్ళ సమానఫాయలోవున్న సువ్యయిల్లా తిరుగుతే, మిగతావాళ్ళ హోదాకి కూడా భంగమే చూడు వాళ్ళునీతో కలియడానికి భయపడతారు నువ్వంటే యీనాడు అందరికీ భక్తిగౌరవా లున్నాయికదా అవైనా కాపాడుకోవద్దా"

"అవసరం లేదనకుంటా" అన్నాడు వాడు

"నీ వెనక తల్లి, తమ్ముడూ వున్నారు చూడు వాళ్ళని పోషించాల్సిన బాధ్యత నీ మీద ఎంతైనా వున్నప్పుడు నువ్వెట్లా అందర్ని కాదనడం"

"ఇదివరకుకంటే ఎక్కువ హాయిగా వుంటాను అంటేనా?" అడిగేడు

"నీ పేరు ప్రతిష్టల మాటో?" కొంచెం చిరాగ్గా అడిగేడు తను

సత్యం ముఖం క్రోధంతో జేవురించింది ఒక్కడుణం స్టీరింగ్ మీది చేతివేళ్ళు వణికితేయి గట్టగా అరిచేడతను "పేరు ప్రతిష్టలూ ఈనాటి సత్యం పేరెవరిది? మీ అందరిది కాదా? ఈ కథలు, ఈ భావాలు నావేనా? మీ రంతా డబ్బుకోసం, ప్రజల్ని వెరివాజమృత్తి చెయ్యడానికి, వాళ్ళ డబ్బు గుంజడానికి నా పేరుతో ఎక్కించినవి కావూ? మీ యిష్టం వచ్చినట్లు రాసుకున్నవి కావూ నా పేరుతో? ఇన్ని చిత్రాల్లో నేను రాసిన వక్క స్యతంత్రభావం వుండనిచ్చేరూ మీరంతా కలిసి?"

'సత్యం -' ఆప ప్రయత్నించేడు తను సత్యం ఆగలేదు కాని కారుమాత్రం ఆగింది సత్యం తన పేడమీద కొచ్చి తన సిల్కులాల్సిన పట్టుకుని గుంజతూ అరిచేడు "ఈ పతనానికి నువ్వు కదా కారణం? నెలకి వందరూపాయలు తెచ్చుకుంటూ నా అవకాశాను పడేవాడిని ఆరోజుల్లో వక్కళ్ళకి హానిచేసి ఎరగను నా చుట్టూ తిరిగి, నా ప్రాణాన్ని పిండి, నా శక్తిని గుంజి, నాచేత యీ చేత్రంతా రాయించేరు ప్రజల పుర్రెలోకి వెరివెరి భావాలు ఆకలు పూర తొక్కించేరు నీళ్లంతా ప్రజలా? ఆ కథల్లోని హీరోల్లా, హీరోయిన్లలా యీ యధార్థ ప్రపంచంలో

కూడా ప్రవర్తించాలని యాతనపడే నీళ్ళు ప్రజలా? ఏమైపోతున్నారు నీళ్లంతా? ఎందుకిచ్చేరు నాకింత డబ్బుని వాళ్ళని మోసంచేసి నా అభాగ్యమిత్రుల్లో కూడా మాట్లాడనీయని యీ గౌరవ ప్రతిష్టలు వక జీవితమా? దరిద్రులకుకూడా పనికిరానీయని యీ ధనం ఒక భాగ్యమా? వాళ్ళని కార్లో ఎక్కించేసే కదూ మీ బాధ? వాళ్ళకి అడక్కుండానే డబ్బు, సిగరెట్లు యిస్తున్నా ననేకదూ మీ బాధ? ఇతర్లలాగ మీ మత్తెక్కిన ధనికుల అడుగులకి మడుగులు ఎత్తడంలేదనే కదూ మీ ఆజేవన? ఛీ! ఈ కారులో నాతోపాటు కూర్చోడానికి కూడా అర్హుడివి కాదు నువ్వు ఒట్టి పురుగువి దిగు ముందు"

వాడి కళ్ళు జోళ్ళుతుల్లా వున్నాయి ముఖం లోని నరాలు పై కురుకుతున్నాయి పళ్ళు పటపట కొరుకుతున్నాడు కూడాను వాడు తన నొక్క తోపు తోసి దిగేడు తను కార్లోంచి తెలుసుకున్నాడు తను నీడివివరకు సత్యం కాదని వాడు కార్ కుని సత్యం, కాని వీడా? వీడు ఏ చెప్పేక్కిన సత్యం! భయంకో రోడ్డుకి అడ్డంగా పరుగెత్తేడు తను ★

కళా ప్రపూర్ణ కీ॥ శే॥ కాళీనాధుని  
నాగేశ్వరరావుగారి ఉత్కలప్రచస

ఆంధ్రవాజ్మయ చరిత్ర

వెల రు 2-0-0 లు,  
తపాలాఖర్చు ప్రత్యేకము

**నవుంసకతైలం**  
అంగ, సరములు బలహీనతంది చిన్నజైన, తిరియధాప్రకారమై పూరి సౌఖ్య మనుభవించుటకు 45 యెండ్ల ప్రఖ్యాతి చెందినది  
1 సీసా రూ 10/ వి పి రూ 1-0-0  
డా॥ రత్నం సన్న మెడికల్ హాల్  
మలకపేట బిల్డింగ్స్,  
హైద్రాబాద్, దక్కన్